

مردنی رۆژه لاتیبه کی تهوباوی خویندنه وهیه ک بۆ قهسیدهی «تونیله کانی گومان»

ئیسماعیل حەمە ئەمین
(ئەلمانی)

تونیله کانی گومان

بەرزان هەستیاری
(ئەلمانی)

دەستیکی، ئەکیشتی بە شام،
لیوتیک، بە گوتما ئەخوینتی:
ئەو ریبواری چەشنی هەوالتیکی خیرا
بە تەنیشتا گوزەری کرد
رەنگە ئیستا خۆزگەیهک لە کەللە دابیت
لە بیزاری و تاریکی سەفەرکی درێژدا،
لۆکی تەنیا بۆ یەکتەر، شی کەنەوه و

چراوگی نوکتەیی خۆش.. خۆش بۆ یەک هەلکەن
یان بییری بۆ ئەوه چوویت
لە سووچی کافتریایەکا
بە دەم خواردنەوهی قاوێه کەوه
ورده.. ورده لە شەکری پرسیاری تالدا سپیت بکات:
- تۆ خەلکی کویت؟
- چەند ساله کەوتوویتە ئێره؟
- ئەي بۆ ئەوه نده مەلولیت؟
- کە بینیمیت لەبەر خۆتەوه ئەدوایت،
ئەوه کیتیچی چ خەمیک کەوتبووه کەولت؟
* * *
ئەو پیم ئەلی:
ئەو کیرۆلەیهی پیتش کەمیک
بە مەکرهوه سەرتاپای
لە ئارەزوویەکی عیشوهدار هەلکیشایت
دوورنییه حەز بکات ئەمشەو
لە باخەلی هاوسەرکەت بتفرینیت و
هەرچی پشکووی حەشەری بوونی خۆیهتی
بچرتینیت بە جەستەتا،
کتی چووزانیت، لەوانەشە بە نازەوه وتبیت...
ئەم سەر رەشە هەر بۆ ئەوه چاکە
بالوولیک بیت،
پووش و پەلاشی ساتی جارزبوونمان...
بە پەرهی گولی پیکەنینیک پێ داپۆشیت
هەر ئەرپسیت و پیم ئەلی:
ئەو پیرەمێردە لە مێترۆکەدا
بۆ ئەوهی پەنجە لەرزۆکەکانی
هەمیشە بەر ژیان بکەون...
خۆی بە لاسکی ناسکی یادیکییوه راگرتبوو،
من وای بۆ ئەچم،
خەیاالی ناوا فریبیت:
تۆ ئیستا کە لەنیو مالهەکی ئەوایت و

رهنگه لای نهو،
 چریسکه یهک له میهره بانې باوکی...
 له ته ویلته وه هه ستا بیت،
 یان خه یال وای هه لگر تبیت
 توی رهنگ په ریو
 وهک درنده یه کی کیتی
 پر نه که یه به په لی خوژی و یاریه کانیا و
 نیتر ناهیتل بیت جارې تر
 نالتوونی زه ده خه نه کانی هه لگر تبیت؛
 نهو پیتم نه لې و نه لې و نه لې....
 هه تا قولایی وه رس بوون لیم نا که پریت؛
 منیش به چریه یهک نه پرژیم؛
 سه برکه، که میتک نارامی،
 رهنگه نه مانه تویتکلې قسه یه کی نه سته ق بن،
 یان قاوغی خه ونیکې به تال،
 یاخود ده ستونوژیکې له نه زه له وه شکاو،
 کتی نه لې نه وانه هه رگیز
 سرویهک له هه سستی داوون ناوی «من» بیت؟
 رهنگه تارما ییش نه بوویم؛
 هیچ دوور نییه له تنکه هه لمیکیش چووبم
 تنکه هه لمیک،
 نه، ناوینه یه کی پتی لیل بیت و
 نه، توانای لیخن کردنی پروانینیکې هه بیت
 نا، هیچ به دووری نازانم،
 بوگنیکیش نه بوویم، تا هه راسانیا کهم،
 گوزانی نه سازی سه رخو شیکیش نه بوویم
 ناچاریا کهم، لیم موږ بینه وه
 یان فیکه یهک، تا ناوړتکیان پتی به موهه؛
 سه خته هیچیان نه بیت، هیچ
 گرانه، کتیبیکې تووړدراوی نیو گولا و
 جانتایه کی به جیماوی
 ویتسگه ی شه مده نه فهریک و
 نامه یه کی فهراموشکراوی پتی نه دریس و
 زهنگی شکاوی سه ر ده رگایهک بیت،
 سه خته، سه خت،
 گرانه، گرانه، گران.....!

جله کانی بوچاک نه که یه،
 گوزانه که ی نه ده یته ده ست،
 تا ته والیته که ی نه به یه و
 ته پوتوژی سه ر میزه که ی بو نه سپریت و
 پیتلاوه کانی بو نه که یه به ناوینه،
 هه ندی جاریش وای بینیبیت...
 تو کابرایه کی بن مه وواو
 غه ریبتکی خاکه سار و
 راوړاویتکی بی چاره یه،
 رهنگه و تبیتیشی تم ده عبا عه نتیکانه
 بوچی ولاته که ی منیا...
 کردوه ته باخچه ی ناژلان!
 گونا هم چییه روزه انه...
 ژهنگ و ژاری هه ناسه ی نه مانه...
 بنیشیته سه ر به فری ته مده ن و
 هه نگوینی نه ندیشه کانه؟
 * * *
 به گوچکه ما نه چریت بیت:
 تو نهو پیریت نه ت بینی
 له سوپه مارکیته که دا
 چوون هه وری خه سستی ته ماشای
 به سه رتا ره هیلای نه کرد؟
 چوون وهک سه راب...
 نه ی نه زانی له کوپوه بینت پیوه نیت!
 من نه لیم نهو داپیره یه وای زانیوه
 تو سیتبه ری ته ر و بری...
 نیگا کانی کوپه تاقانه که ی نه ویت
 که جهنگه کان له شیرین خه و لپیان شاردوه و
 به قه ی تانی پیتلاوه که شی شاد نه بووه وه،
 تو نهو کوته گوشته نازداره یه
 که له سنگیان دهره ینا و
 تا کو نپستاش جتی خالییه؛
 دوور نییه و تبیشیتې؛
 نیتی زه مانه،
 کرده ی نیتمه و برده ی تم که لله پوتانه
 خوینی نیتمه و فرک و وری
 تم ده ست و پتی سپیانه
 * * *

له ناخوه هه ر به گویمان نه خوینیت و واز ناهیتیت؛
 نهو مندالهی تویه که ی له ده ست به ریووه وه و
 که و ته بهر بیت:

ههسته قوول و ترسناکه به که قهسیده که له سهره تاوه به هه موو پرسپاره کانی خهون و مه نفا و سیکسوالییه ت گری ددهات.

نم قهسیده به به کیکه له و ترسه قوولای که (به رزان) ده به ویت لیبی نیک بیه و، له نیوان روزه هلات که ماله که به تی و له نیوان دنیای نه و پیره ژانای راسیست (په گه زپه رستی) په روه دهی کردوون به وهی که نه وانی دیکه بیگانه (قارچکی ژهراوین) وهک له دهفته ره کونه کانی نازیبه تدا هاتووه. کیکیک که ده ویت له گه ل فیگوره شیعریه که دا بخه ویت، بۆ نه وه نیبه که نه و پاله وانیکی جوانی روزه کانی خوه تی، یاخود دؤن جوانیکی سهر پیکه فیکی په مه یبه و نازداره چاوشینه کان راده که نه باوه شی، نه خیر، به لکو ته نیا چه زیکه بۆ کردنی پیاوکی بیگانه له هاسه ره که ی، له ماله که ی، داگیر کرده وه به کی دیکه ی تاکه بسته خاکه که له گه ل خویدا هه لیکر تووه، گهر باشتر له مه به بسته که کم نیکیک به مه وه ده توانم بلیم : دووباره کولونیزه کرده وه ی نیشتمانیکی دیکه به.

قهسیده که زور گری قوولی ترسناکی دهر وونی له خؤدا شاردو ته وه، هه ستر دنیکی به وه ستان له لیواری به ربوونه وه به ک بۆ ناو هیچیک، که دووباره بوونه وه ی ژیان و تاراده به کیش په راویز بوونه له ژیانیکی راسته قینه یی نیو کومه لگه، وهک بوونه وه ریکی کومه لایه تی، له پشتیبه وه وه ستاوه. ناخر تاراوگه کراو دوا که سه له تاراوگه ی خویدا بوونه وه ریکی کومه لایه تی بیت، یاخود گهر به رجه سته و قه واره ش بوونی هه بیت وهک دهر که وتنیکی کومه لایه تی، نه و هه همیشه رۆحیکی هه به که هه ست به هه لواسین دهکات به لیواری کومه لگه وه، تاوه کو مردنیش خه ونیک به ژیانیک له نیو کومه لگه به دا چه سره تیک ده بیت به دوویه وه. سه به ره وه دایه له کاتی گه رانه وه ش بۆ نیو کومه لگه ی خوی، چیدی ناتوانیت نه و بوونه وه ره کومه لایه تیبه بیت، که خوی مه زنده ی دهکات. دهشتوانم بلیم نه وه ژیانای رۆشنیبه خه وینه ره کاندا که تاراوگه ی خویان له گه ل خویاندا هه لده گرن بۆ نیو تاراوگه به کی دیکه ی، فراوانتر و ساردر و درنده تر.

نم قهسیده به پرسپاریکه له خود، ناوردانه وه به که له ته من و خیزان و نیشتمان و شونینی مروکان له ژیاندا، به هه مان شپوهش به ر کرده وه به که له بوونیکی ترسناک که

به رزان له قهسیده به دا په نجه ده خاته سهر برینیکی مه نفا که له نیوان نیروسی روزه هلاتیانه و وینه کانی و نیروسی روزه تاوا و وینه کانی، گه مه به کی گپرا نه وه دهکات، گه مه به ک به زمانیکی شیعی که له نیوان ته کنیکی گپرا نه وه ی چیروکئامیزانه وه و ریتمی ناوه کی قهسیده دا بیروکه شیعریه کانی خوی ته ونباز دهکات، به کومه لیک موزیکی ناوه وه که به هه موویان ده مانیه نه وه بۆ که شیگه رایبی تاراوگه به ک که خه ونه کانی روزه هلاتیبه کی خه وینه ری تیدا به ناوینه کانی گومان ده که ویت. نهک هه ر نه وه، به لکو ده به ویت له ریگه ی ژنیک پر ئالوشی نه و روپیبه وه که خه یالی پرتی له و سولتانه به ئالوشانه ی تیر نابن، نه و پسته نه سمه رانه ی ته نیا بۆ سهر جیگا راده که ن و له دواییدا له په راویزی کومه لگه ی روزه تاوا ویدا وهک کریکاریکی بی کولتور، بی شارستانیته، بی مه دا و دووری و ته نانه ت بی بوونی پروانینیک بۆ داهاتوو، خویان دووباره ده که نه وه. له ریگه ی نه و فیگوره و پاله وانه نیمچه نیرو تیکیه زه لیلده و وینه به کی دیکه پیک به تیت له مه ر روزه هلات که پرتی له سیحر و جادوو و فهرشی فریوی سیند بادیه ت و خه ونی چل دزه و کرده وه ی توونیله زه به لاحه کانی نه شکه وتی دزه کان به وشه سیحریه کان: ده ی بکریه سمس. با روزه هلاتیبه کی خه وینه ره به ره قاچی نه و نازداره نه و روپیبه له نیو هه لمی سیحر دا په یدا بیت.

نه مانه ی باسم کردن نه و وینه نه ی خه یالی نه و کیزه به ئالگوشه ن که له به رامبه ر (منی شیعی) قهسیده که دا روویه رووده بیتته وه، ده به ویت دنیای ناوه وه ی له و سیحره به تال بکاته وه، له و سیحره ی که روزه هلات خاوه نی نیبه، به لام روزه تاوا له خه یالزده ی خویه وه بۆ دروست دهکات. نیدی نه و به ره نگار بوونه وه ی له نیوان هه ستر دن به جوداوازی و سه رنجراکیشیه هؤکاریکه بۆ هه لسوورانی رق و سه رسورمان و گفتوگوبه ک که پرتی له ناماقولیه تکردنی ماقول و بیتامکردنی لوجیک له هه موو مانا نه رمونیانه کانی تیگه یشتن، نه و کیزه به ئالوشه به خوی و خه یالنه زنده یی خویه وه ده به ویت سیحری نه و (منه شیعریه) له به ها روزه هلاتیبه کانی به تال بکاته وه، نه و به رگه ی له به ر بکات که خوی ده به ویت. بۆ هیچ نا، ته نیا بۆ نه وه ی سیحری نه و ی دیکه و به ها که سیبه کانی دووباره کولونیزه بکاته وه له سه ر ریگه ی خوی. دووباره کولونیزه ی روزه هلات نه و

همو دهقپکی داهینه رانه خاوهنی میژویه کی خوځه تی، خاوهنی ناوتیو ګرافیا په کی خوځه تی، که به بی ګه رانه وه بۆ رابردوی ناکریت هه لیبسه نګین، زنجیره په کن له نه زمون و تیرامان و بیرکرده وه، دریز دهنه وه تاوه کو دوا هه ناسه ی نووسه ر. به هه مان شپوه ش پروسه ی خویندنه وه ی تیکسته کانیش هه مان بیوګرافی خو ی هه یه، هه ندیک تیکست هه یه سه رده تا سه رنجمان رانا کیشیت، به لام کاتیک له نه زمونپکی ژیا ماندا و له تهمه ن و زهمه نپکی دیکه دا هه مان تیکست ده خوینینه وه، زور مانا و وینه و بیرۆکه و بیرکرده وه ی دیکه ده دوزینه وه، که له خویندنه وه ی یه که مدا تپه رمان کردوه، هه روه ک نه وه ی نیمه ګه وره بو بیتین، یا وه کو له پر که وتبینه ته نیو چالپکی دیکه ی نه زمون، که له وه پیتش به سه ریدا لامسه لای به لایدا تپه رپوین.

نیدی تیکسته کان له دوا ی له دایکبونیان به جودا له هیلانه ی نووسه روه به له فره ده کن بۆ نیو ناسمانپکی به رینتر و بی تامانتر، به لام نه مانه هه مووی له چرکه ساتی داهیتاندا له دایک دهنه وه و تیک ده شکین و دیسانه وه له نیو پروسه ی خویندنه وه دا خو یان فورموله ده که نه وه و له دایک دهنه وه. وه ک خانه ی زیندو و تاوه هان که تیکشکان و دووباره له دایکبونه وه له خو ده گرن، خو یان زیندو ده که نه وه له نیو مانای نویدا و مانای دیکه به رهه م دیننه وه. لیره وه چرکه ساتی داهینان چرکه ساتی (پیتچپکی مه عریفی) یه، که تیدا خو ی داده پرینیت له شپوازی نه وه ده قانه ی له وه و بهر به رهه م هاتوون، جوړپکه له کو دپتیا په کی مه عریفی به سه ر هه مو و نه و سوستیم و شپوازی له وه و بهر ده قی به رهه م هینا وه.

دیاره قه سیده ی نو ی که به (په خشانه چامه) ناوده بریت، ګه ر دوونپکی کراوه تره له به رده م نه وه ی شیعری کوردی به تایبه ت (نه وه ی جهنگ)، که به رزان یه کپکه له وان، بیگومان قه سیده ی نو ی له خوړاوه نه هاتوه، وه ک هه ندیک به هه له مه زنده ی نه وه ده کن که په خشانه چامه پتوهندی نه ماوه به کلاسیک و پرهنسپه کلاسیکیه کانی شیعری پيشه خو ی، به پیتچه وان هه وه داپرانه مه عریفیه کان له خوړا نایه ن و ره ګه کانیان له نیو نه زمونپکی دوورودریتژدا داکوتاه، نه زمونپکی خویندنه وه و ژبان و داهینان، هه مو رسته دریزه کانی قه سیده ی نو ی ده بیت له پشتیبه وه شاعریک وه ستا بیت که کلاسیکیه تی شیعری له نه زمونپکی خویندنه وه ی خویدا خه ملاند بیت، له پشت قه سیده ی نو ی بنه ماکانی

به دوا ی لیره بوونپکدا ده ګه ریت له نیو ئیرۆسیکی پابه ند به خه ونپکی تاشقانه، له زهمه نپکدا نه شق ته نیا له سووچه کانی شیعری کلاسیکدا نه بیت، بوونی نیبه.

- ۳ -

دنیا ی نه م شیعره زور تال و قورس و سارده، به جوړیک هه ست ده که ی که چیدی وشه کانی وه ک عیشوه و ناز و مچ و پیکه نین نامازیه ک نین بۆ نامازه بۆکراو پکی نه شق و موحیبه ت و پاکی، به لکو پرتی له مه کړپکی جادو ګه رانه ی نه و پیره ژنانه ی له دوا ی نه وه ی خو یان له پیستی شوخیکدا نیشان ده دهن، ده یانه ویت له ریګه ی پتخه فه که پر شه به قیبه کانیبه وه، دوا دلوی پاکیتی روزه ه لاتیه انه ت لی بچوړپین، بۆ نه وه ی به پیستیکی دیکه وه بگو نچیت له نیو نه و کار ګه ګه وره یه ی که ناوی روزه تا وایه.

دیاره له هه مان کاتیشدا دیلبوونی روزه ه لاتی به وینه ی به هه شتپکی ئیرۆتیکانه ی روزه تا و، سه رتا و که و تنی وینه ئیستشراقیبه کانه، که روزه ه لاتی جارپکی دیکه له ریګه ی خه ونی پورنو ګرافیا نه وه دووباره به رهه می دینینه وه. له سه رپکی دیکه وه ګه رانه وه یه که بۆ خه ونی به هه شتپکی ئیسلامیانه که پرتی له خوړی رووت و به تالوش، که ده شیت وینه که ی له شوینپکی نه م دنیا یه، له روزه تا و بوونی هه بیت. چاکتر وایه بلیم ګه رانه وه یه که بۆ خه ونه کانی هه رزه یه کی روزه ه لاتیه انه که به توژی به نه کتی چه پانندن و وینه کانیبه وه پابه ندن.

- ۴ -

له م قه سیده یه دا ګونا ه و هه سترکردن به تاوان و زمانی ګیرانه وه و په لاماردانی شوینه کانی روزه تا و تیکه لی یه کتر ده بن. نیدی له زمانپکی شیعری پر ګیرانه وه دا به رزان هه ستیار په لاماری راسیستیبه ک ده دا، که نه ز به راسیستی شاراه ی نه لمانی، ناوی ده به م، به و سیفه ته ی، که شاعیر له نیو که شوه وایه کی نه لمانیدا ژبان به سه ر ده بات، نه و ره ګه زپه رستیبه ی که له نیګای پر رق و نه و تیروانینه بیرۆکراتیه انه ی فه رمان به ره کان و له نیوان ګوته مو دپرنیزه کراوه کانیاندا، به نه ده به وه سه ره تاتکی ده کن، ناوینته بوونپکی نه و ره ګه زپه رستیبه په رده پو شهن. له قه سیده که دا نه و پرسیاره بی تامه له شپوه ی پرسیاردا خو یان فورموله کردوه که دیو پکی دیکه ی له خویدا شار دوه ته وه: تو له که به که وه لیره بیت؟ هه ر وه ک نه وه ی به ویت بیت بلت تو که ی ده رپوته وه.

کلاسیکیت ناماده بوونیکي همیشه یی هه به و نه وانهی خاوه نی بنه ماکانی کلاسیکیه تی شیعری نه بن ناتوانن قه سیده ی نوی بهرهم بهینن. لیره وه ده مه ویت بچمه وه سهر پیچه مه عرفیه کانی شیعر و مه عرفیه ی شیعی و نه و نه زمونی بیرکرنه وه شیعیه پیناسه بکه م که له بهرامبهر جیهاندا وه ستاوه. نه م پیچه و داپرانه بهرده و امیه کی دیکه له داهیتان به شیوازیکی دیکه.

به رزان ماوه به کی زوره دهنوسیت، نه زمونیکی دباری هه به و له م سالانه ی دوا پیدا زور نه زمونی شیعی نوی نه و مان خویندو ته وه، به لام سه یر له وه دایه که زور جار قه سیده به ک، چیرۆکیک، یان ههر ده قیکی داهیتانی دیکه بیت، له پر به شیوازیکی دیکه وه خوئی ده کات به کۆلانیکی دیکه دا و ریگه به کی جیاواز تر ده گریته بهر وه که له ریگه ی جارانی، به هه مان شیوه نه زمونه کانی نه م دوا ییه ی به رزان له سهر ریتمیک و ریگایه کی داهیتانی دیار و ناشکرابوون، زیاتر خودیکی شیعی بو که تازار، نه شقی پلانتونی، هه سهرت، تیرامانی رۆمانسیانه، سۆزداریه کان قه سیده ی نه و یان شیوه زا کردبوو به شپوه کانی خوین، به لام له م تیکسته دا به رزان هه موو نه وانه به جی ده هیلیت، ئیقاعی شیعی دهره کی به جی ده هیلیت، دیسپلینه کونه کانی خوئی جی دیلیت، به جوریک ته و او جیاواز خوئی له بهرده م ریگه به کی نوی ده دۆزیته وه که پیده شته کانی نه زانراو و نه دۆزاون، ئیدی لیره وه داپرانی مه عرفی هه ست پیده که یین، زمانی گپرانه وه و رسته ی درپژ، دهرچوون له ریتمیکی دیرینه ی خوئی، گفتوگو و بوونی فیگوری بهرجه سته و رایه لکردنی بیرکرنه وه له نیو ده قه شیعی به که دا، کاراکتهری جیاوازی قه سیده که ن. ئیدی قه سیده که له خودیکی سۆزداره وه باز هه لده داته وه نیو خودیکی بیرکرنه وه شیعی، که ئیدی بیرکرنه وه به شتیک بیت له لۆجیکی ناوه وه ی قه سیده.

- ۶ -

به رزان له م قه سیده به دا له مه نفا و گفتوگوئی رۆژئاوا و رۆژهه لات نیزیک ده بیته وه، ههر وه که نه وه ی تازه هه سته ی به وه کردبیت که رۆژئاوا کاری بهرده و امی نه وه به، هه موو رۆحه رۆژهه لاتییه کان دووباره کۆلونیالیزه بکاته وه، نه ک ههر نه وه نده، به لکو ده یه ویت شوپنای شاعیریکی پر خه ونی رۆژهه لاتی له نیو میترۆ و ژبانی قه ره بالغ و بی کاتی و تیپه ربوونی زه من به پیتی نه و

سوستیمه خیرایه ی پابهندن به پرۆدۆکت و بهرهمه یانی خیراو قازانج و ده سته که وه ته کان، له نیو نه م قه ره بالغییه رۆژئاوا تیرو ته سه له به هیلاکی خوئی له نیو خوماربوون به بهرهمه یانی شتومه ک و کپینی شتومه ک و پروپاگه نده ی مۆدیل و ریکلامی خواردنی خیراو بۆدره یه ک که زه منه ی گه نجیتی پیست ده گه رینیته وه بۆ جوانترین بریقه ی خوئی، له نیو نه م هه رایه دا که پریتی له و درزی مه مکه روتانه و ته نووره کورت و لاقه درپژانه ی نه و میبانه ی که دوور له بهرده پۆشی میتینه یی خوین قوولتر و قوولتر ده که نه وه له بهرامبهر شه هوه تیکی ئیسلا میانه ی چه پیندراو، له نیوان نه و کوتانه ی سهر پیست که تۆزیک له سه روو سمته وه خوارده بیته وه و دهرده خریت بۆ نه وه ی به ته ماشا بلت من به شتیک دیارم له شاردنه وه به کی به چپژ. له نیو نه م گه مه ی چپژ و کپین و خیرایه دا، (منی شاعیر) خاوه و ته ماشاکار و نابه شدار و بهراویزه و ده یه ویت شتیک بلت به کیژتیک که کۆریه یی بوونی رۆژئاوا یه و له سووچیکی کافتیرایه ک له گه لیدا دانیشتووه، نه ک له بهر نه وه ی نه و شاعیره و هیزی راکیشانی میتینه یی هه به بۆ نه وه ی وه ک زه منه ی رۆمانسیه یه ی پیکه وه له گه ل خه ونه شیعی به که دا بچنه سهر جیگای ئالۆشه وه. به پیچه وانه ی هه موو نه مانه وه کیژکه نه هاتوه بۆ نه وه ی گوئی بگریت، به لکو هاتوه بۆ نه وه ی نه و دووباره کردنه وه ی ویتنه کانی خوئی به سهر نه و ی ته و باویدا هاوکی شه ساز بکات، نه و یکی ته و باوی له یۆتویاکانی بکات و جاریکی دیکه له سهر نه و شیوازه پیکهاته کانی پیکه وه نیت که خوئی ده یه ویت، نه ک نه وه ی که خوئی هه به و وه ک ریالیک به گوشت و خوینه وه له بهرده میدا دانیشتووه.

ئیدی کۆریه یی بوونی مۆدیرنه له بهرامبهر خه ون و یۆتویا و پرسپاری رۆژهه لات و لامسه لایی به له زه تی رۆژهه لاتیانه ی ژبان و بوونی قه ره بالغییه کی دوور له ماتماتیزه بوونی ژبانی مۆدیرن، هه ردوو جیهان بینییه کان تیک ده ئالۆنیت و سه رجه م ماناکانی دیکه ی قه سیده که بهرهم دین، ئیدی له قه سیده که دا مۆدیرنه، میتینه که ی به ئالگو شه و له ژیر ناوی مۆدیرن بوون هه موو شتیک دووباره داده رپژیته وه، دارپشتتیک، (ها برماز) له گوتاریکیدا به نه قلا نییه تیکی ترسناک ناوی بردووه.

۲۵ مایسی ۲۰۰۵